

HET BOSJE VANUIT EEN ANDERE HOEK.

In verband met de polemiek rond de toekomst van 't Bosje is er een argument die tot nog toe over het hoofd gezien werd : het biologisch aspekt. Er werd naar voor gebracht dat er geen stuk van het eigenlijke bosje verdwijnt wanneer de terreinen van de huidige beplantingsdienst vrijgegeven worden voor urbanisatie. Wat hier over het hoofd gezien wordt is dat een bepaald biologisch leefmilieu bestaat uit het eigenlijke broedgebied, en een randgebied dat als bufferzone dient tegen het rumoer en lawaai van het stadsleven.

Zo een randgebied is ondermeer de beplantingsdienst van de stad met een relatief uitgestrekt gebied van stilte en groen, een overgang betekent naar het Bosje zelf. Wanneer een randgebied verdwijnt komt het stadsrumoer een stap dicht bij het kerngebied. Het gevolg hiervan is dat de dieren zich dieper in het kerngebied gaan terugtrekken, er is een nieuwe randzone ontstaan en het kerngebied is ingekrompen. Wanneer deze kern tot een zekere omvang terugloopt wordt het te klein voor bepaalde vogels en dieren waardoor dezen verdwijnen : daarmee is ook ONS milieu een stuk verarmd. Een eerste aanslag was de inplanting van villa's langs de Groendreef.

Onlangs werd een stuk bufferzone weggesnoept door het nieuwe voetbalplein. Jaar in jaar uit gaat "het opkuisen" van 't Bosje door de beplantingsdienst crescendo. Meer en meer, jammer genoeg ook in maart wanneer de periode van broeden aanbreekt, worden de ligusterhagen weggehakt. Elk jaar kan iedereen vaststellen hoeveel struiken deze manicure niet overleven. Deze hagen vormen nochtans een afdoende psychologische barriere waardoor de wandelaars op de wegen gehouden worden. De erachter gelegen dichtgegroeide en "verwilderde" plantsoenen herbergen een menigte planten, insekten, kleine zoogdieren en bodembroedende vogels waarvan de nesten anders platgetrapt worden.

Wil men een "proper" park, dat men zich dan concentreert op het Leopoldpark dat biologisch toch steriel is wegens de "zorgen" van de beplantingsdiensten. Over de laatste 25 jaar zijn verschillende broed- en trekvogels uit het bosje verdwenen, andere soorten verminderen fel in aantal, zo o.m. de machtegaal (heeft in het voorbije seizoen misschien voor het eerst in jaren met 1 koppel gebroed), grauwe vliegenvanger, groene specht (verdwenen), roeken (weggeschoten), staartmees (verdwenen), enz...

De zwaan die broedde in het kreekje bij het Koninginnehof is er sinds verschillende jaren niet meer in geslaagd een broedsel groot te brengen. Opmerkelijk hierbij is dat het riet (een bijzondere koppig gewas) opeens ook niet meer op die plaats gedijt ! Herbiciden zullen hier niet vreemd aan zijn en de gevolgen van DDT-vergiftiging op vogels is genoeg gekend.

Hoeveel gezonde bomen werden rond het Koninginnehof niet gerooid, zonder te spreken van degenen die zodanig stuk voor stuk afgeknot worden dat ze tot karikaturen verhakeld werden en het slechts een kwestie van tijd is voor ze volledig afgekappt worden of door de zware vermindering (te grote verdamping) verzakken en ten prooi vallen aan de schimmelziekte die in Europa zo lelijk huishoudt.

Er wordt in dit verband vanuit een bepaalde hoek beweerd dat een bos moet gesnoeid worden of dat het anders zichzelf verstikt, op deze onzin volstaat het te zeggen dat het onmetelijke Amazone-woud niet bestaat : ze heeft zichzelf reeds eeuwen geleden uitgerooid !

Wij hebben een boswachter waarvan iedereen geredelijk zal toegeven dat zijn optreden niet steeds gemakkelijk is noch naar waarde geschat wordt door andere ordediensten. Maar hij zou toch moeten weten dat de vos een belangrijke schakel vormt in de voedselketen en helemaal niet schadelijk is. Waarom dan die poging tot uitroeiing. Dat het dier een verspreiding van hondsdoelheid kan zijn geldt hier niet, want in onze streken heerst die ziekte niet.

Men kan toch niet preventief tewerk gaan en beginnen met al die dieren uit te roeien die potentiële dragers zijn van ziekten ; er zou niet veel meer overblijven te beginnen met onze gewone hond. Kennelijk werd dit ziekteargument niet in overweging genomen toen men de uitbater van het Koninginnehof de toelating gaf dergelijke dieren in kooien te houden en dicht bij het publiek te brengen.

Laten we het bosje gerust gedijen, haal er de houthakkers uit en laat de oudjes genieten van de rust en stilte. Als kind had mijn generatie de indruk te stoeien in een onmetelijk woud, dicht en wild. Mocht het voor de toekomstige generaties kinderen opnieuw zo worden.

Of zou het toch waar zijn dat al dat hakken en opruimen in het teken staat van een toekomstige verkaveling van het eigenlijke Bosje voor villabouw ?

Jan Coopman

VERHANDELINGEN OMTRENT OOSTENDE, DE OOSTENDENAARS EN DE KUST.

Op het einde van het Academiejaar 1976-1977 behaalden volgende studenten de titel van licentiaat aan de Rijksuniversiteit te Gent. De onderwerpen in verband met onze streek worden hier bondig opgesomd :

- Wijsbegeerte en Letteren :

+ groep geschiedenis (richting : Nieuwe Tijden) :

VERDOODT, Rudolf (Humbeek) : "Zuidnederlanders in dienst van de Verenigde Oost-Indische Compagnie (1661-1710)".
Met onderscheiding.

+ Germaanse filologie :

ANTHONIS, Dirk (Gent) : "De dichter Daan Boens (1893-1977)".
Op voldoende wijze.

BAETENS, Martine (Aalst) : "De aartshertogen Albert en Isabella en het Toneel".
Op voldoende wijze.

- Hoger Instituut voor Kunstgeschiedenis en Oudheidkunde, Groep Plastische Kunsten :
DE MAEYER, Elisabeth (Antwerpen) : "James Ensor. Tekeningen en akwarellen 1873-1885". Met de grootste onderscheiding.

- Faculteit der Wetenschappen. Groep Aardrijkskunde.

DICKX, Chris (Brugge) : "Evolutie van het strand te Klemskerke in de periode 1971-1977" (fysische aardrijkskunde).

- Faculteit van de Economische Wetenschappen.

+ algemeen economische richting :

RASSCHAERT, Reginald (Wetteren) : "Evolutie van de toekomstige terreinbehoeften in de Belgische zeehavens".

+ bedrijfseconomische richting :

KOTEN, Jacques (Oostende) : "Regionaal-economische studie van het arrondissement Oostende".

VANCLOOSTER, Hubert (Roeselare) : "Ontwerpen van havenuitbouw op of aan de Belgische kust sinds de tweede wereldoorlog".

E. Smissaert

78/173